

Kölecı Deklarasyonlar Efendilere Gösterilen Ritüellerdi 1

– Bayram KAYA · 19 Ocak 2017

Efendi ve köle sadece mal mülk sahipliği konusunda ayrılmıyorlardı. Mal mülk sahipliği ve maldan mülkten yoksunluk, saygılıma seremonilerine de, konu oluyordu. Bu nedenle efendi ve köle önünde tazim edilen ve tazim eden, olmakla da ayrışıyordu.

Efendi saygılındı. Köle eğilerek, yer öperek, efendinin eteğini öperek, saygılıdan; temenna edendi. Köleler bu tür temenna ve tazim içinde bulunmakla ritüelce içinde olup, ayin yapıyorlardı. Bun tür saygılıma şekillerini ailesine ve çevresine de öğretiyordu.

Artık ritüelle oluş çevrenin bir sosyal öğrenme basıncıydı. Ritüeli oluş efendi aitlik ilişkisiydi. Efendiler bu tazimlerde, tazim ettirilişlerde hoşnut olup; bu tazimde olan tutumlar içinde kölelerinin kendisine bağlılığını buluyorlardı.

Bu süreç yeni bir süreçti. Bu kutsama ve saygılıma ön ittifaklarda bu şekilde "efendiyi saygılıma" türü olmamakla yeni bir ritüeldi. Ön ittifakı ritüel guruba saygı; grubun özü olmakla kendisine yaptığı kutsama ve saygılıma şimdi kişilere, efendilere yapılmakla görülmemiş tarzda eziyetli, gururu ve direnci kırmakla zoraki bir seremoniye dönüşmüştü. Ayin kişinin kölelik çulu içinde yumuşamasıydı.

Ön ittifaklı kişiler üzerinde hangi efendiye (El'e) ait olduğunu belirtir anmaları taşır kölelik işareti olan damga yoktu. Ki kişi de bu damga işareti kutsasındı. Kişinin alnında (alın yazısı) elinde (el yazısı), başın ön, yan ve art kısımlarında, kolunda burnunda vs. bu anmalar (hatırlamalar) bulunurdu.

El öpme seremonisi temelde efendi köle hiyerarşisini açık açık ortaya koyan bir ritüel şekliydi. Hatta kölelik işaretini alnında taşıyan efendiye ait kullar öpülen eli ikinci bir aşamayla alnındaki kulluk yazısı olan mühür işaretine değdirmekle bu genel kölecı manifesto imanı, daha bir özel anlatımla ortaya koyuyorlardı.

Kölelik tutumu kölelere giydirilmiş bir anlamdı. Kölelik manalı çul içindeki köleyi yumuşatmanın özdeyişleri de vardı. "El öpen ağız kirlenmez" demeleriyle kişiler, efendinin elini eteğini öpme yarışına girme erdemine sahip oluyorlardı. Bu aşamada el öpmek pek bir övülen erdemdi. Süreç bu tarz gösteri ve alıştırmalarla efendiyi bağlılık gösterisine dönüşen kendi seremonilerini adım adım oluşturdu.

İttifaka bağlılık grupların; ittifakı deklarasyona bağlılığı ya da sadakati olan manifestonun ritüeliydi. Kişiyeye ya da efendiye bağlılık değildi. Ritüelin özeğinde mal, mülk ve kişi (köle) sahibi olan efendi yoktu. Ön ittifaklı deklarasyon imanının özeğinde ittifak merkezi vardı. İttifak merkezi olan gruplar ve kendi

grubu vardı.

Bu tür kült merkezli ayinler de ilahlar da aynı ritüeli ittifakın şahsına karşı yaparlardı. İttifak merkezi ilahların üstünde bir cem oluşun senteziydi. İttifak merkezi çekim ve döngü merkeziydi. Kendileri de ayin yapan ilahlar, melezlerin ve insan kişilerin yaptıkları ayinleri de ister istemez gözetleyen bir tanıklardı.

Ön ittifaklı saygılıma ve tazim; insan kişilerin, ilahlarıyla birlikte yaptıkları; ön ittifak tüzel ligine (genel yararın baskı ve basıncına) hürmetle bağlılık gösterisinde buldukları çevrim eşmenin seremonisiydi.

Bu ayin, ittifakı olmak gibi genel oluşun yararına; ittifak yararına olan bütünleşik edimlerden oluşma olmakla, yine kişinin kendi yararına edimlerdi. Oysa efendiye ritüel, hem hor kılınıp aşağılanmaya alışmakla kulluğun gereği idi. Hem de bu tüzelilik efendiden bir lütuf bir kayra beklemekte.

Oysa kölecü süreçle oluşturulan zoraki kılınan; boyun eğdirilerek yaptırılan edimler; ön ittifakı edime göre yanlış olan; haksız olan durumlar karşısındaki kolektif kişilerin, onurlu duruş direncini kırıyordu.

Ayin yapacak kişiler kendisiyle ayin yapacağı kişileri biliyorlardı ve birbirlerinin gözetmeni olmakla ispiyoncusuydular. Ayin yapacak kişiler efendiye kulluğun kölelik işaretini ve imanını taşıyorlardı.

Kişiler taşıdıkları iman ve kölelik işareti nedenle ya başları tıraşlıydı. Ya alınlarına damga vuruluyordu. Yani kölelik işareti kölecü sistemle alın yazısı olmuştu. Kölelik ve iman yazısı sadece alına yazılmıyordu. Ya bu işareti taşıyan başlarının geri arkası tıraşlıydı.

Başın ya da baş gerisinin saçını uzatmak; bir yerdeki alın yazısı damgayı silmek ve vücudun her hangi bir yerindeki damganın üzerini giysiyle örtmek suçtu. Cezası ölümdü. Bu kaderden kaçınmak olmakla ölümlü cezalanmaktı.

Köle kişiler bu hal ile ellerinde, burunlarında, kulaklarında, kollarında, parmaklarında vs. kölelik işareti olanlar olmakla "en" damgalarını taşıyanlardı. Yani ateşle dağlanmalarını taşıyorlardı. Bu hal ile efendisinde saygılıma içinde bulunmanın bilincini ediniyorlardı.

Ön ittifaklı ritüelin başlangıcında, karşı totem gruptan kişilerle temas edip tapınak buluşması görevi yapan kutsal kadınlara saygıda bulunması için ve bunların tanınmaları bu ayini kadınlar ortam içine çıktıklarında örtünürlerdi. Böylesi üniformayla tanınıp saygı görür olmakla, örtünme onlara tanınan bir ayrıcalıktı. Örtünme temas edemeyen totemi yapıları temas ettiren işlev ayin şekliydi.

Kölecü sistemle örtünmenin ikinci bir anlamı ortaya konmuştu. Örtünmenin ilk anlamı işlev oluşla artık ortadan kalmaya başlamıştı. İnsanlar birbiriyle temas eder oldukları gibi temasın da ötesine geçip köle

olmaya başlamışlardı. Bu nedenle kutsal tapınak kadını örtünmesi köleci süreç içinde dumura uğradı. Ön ittifaklı örtünmenin anlamı köleci sistem içinde ne ettiği belirsiz oluşla sadece kutsal olmayı anlam etmekle unutulmağa yüz tutmuş bir gelenek oluştan öte bir şey değildi.

Şimdiki yeni örtünmenin anlamı köle oluşa karşı, köle olmamayı ortaya koyacaktı. Madem köle kölelik işareti olan uzuv yerlerindeki damgayı örtememekle damgayı göstere göstere köleliğini deklare ediyor olmanın tutumu içindeydi. Öyleyse köle olmayanlar da kölelik işareti olabilecek her yeri örtmekle köle olmamakla, efendi olmayı deklare etmenin örtünme ayini ile kendi efendiliklerini ifade ediyorlardı.

Bu ayini deklarasyonu bilinç edinme davranışlarından birisi kölenin alındaki kölelik damgasını, efendisi olan kişinin ayağına ya da bastığı toprağa sürmektir. Yani efendi yoluna kurban olur denli bağlılık olan bu tutumu efendi; eze eze kölelerin ruhuna işleyecekti. Bir efendi, başka bir efendi karşısında (başka bir kral karşısında) diz çökmekle kölelik deklarasyonunu ilan etmiş olurdu.

Damga kölenin hem efendisini belli ediyordu. Hem de köleye, köleliğini ve kulluk görevlerini belli ediyordu. Bu nedenle efendi, kulluk gereği ve kölelik bağ deklarasyonu olması kaydıyla; köleye elini öptürüyordu.

Köle öpülen efendi elini, efendinin damgası olan alındaki işarete değdirmekle (alına koymakla), efendiyle köle arasındaki kölelik işaretli deklarasyonunu her kesinde ortaya koyuyordu.

Bu öyle bir alışmaydı ki; köle sürece haksızlık dese de; isyan ediyorum dese de; sonunda işe geç kalıyorum, işim beni bekler diye sahadan ayrılıp, kölelik çalışmasına koyuluyordu.